Бувають темні дні розпуки:
Нічого серце не бажа,
А тільки прагне швидше муки,
На краще щастя не зважа;

Чогось турбується, шукає,
Вінця тернового жада,
На себе кари накликає,
За мир боліє та страда.

В той час безсилого жадання
Перед тобою я схилюсь,
Хресту великого страждання
Душі твоєї помолюсь!